

ברכת הורים לסיום שנת הבר-מצווה ב"עמקים-תבור", יום ירושלים תש"ע

כתב: קובי וינר, אבא של צפירי.

ראשית, תודה לבית הספר "עמקים-תבור", המוסיף לציין את "שנת הבר-מצווה", ואת התוכנית "סימנים", כמרחב חינוכי ולימודי. ותודה מיוחדת לכם המחנכים, דנה, אפרת, סיגל ונתן, וכן, לשאולי וכל צוות המורים.

מהי מצנה? המילה "מצנה" באה מהשורש "מצפון"...

נכון, לא לפי חוקי הלשון של שעורי "סימנים", אבל בכל זאת אני מתעקש לטעון, שמקור המצוות במצפון.

בכוונתי לומר, שהמצנה והמצנה הוא האדם עצמו, עולם הערכים שהפנים בחינוכו, המצנה עליו להיות אדם. ברגע מבחן, תעלה המצנה מעומק ליבו ושכלו היכן ששוכן המצפון, ותאמר לו:

כך ראוי לעשות. וכך- בשום פנים ואופן לא!

המצנה שלנו היא להיות מבורך במצפון,

ביכולת לבחור בין טוב לרע,

במחשבה ביקורתית, היודעת להטיל ספק במוסכמות,

כדי להגיע לחקרו של המעשה הראוי, בכל שעה נתונה.

לבחור בחיים, לבחור בטוב!

בשבוע הבא נחגוג את חג השבועות. במגילת רות, אומרת רות המואביה, לנעמי חותנתה:

"... אל-תפגעו-בי לעזבן לשוב מאחריד, כי אל-אשר תלכי אלך, ובאשר תליני

אלין, עמך עמי ואלהיך אלהי..."

כי אל-אשר תלכי – זה המקום, ארץ ישראל וירושלים בירתה. עומדת לפניכם הבחירה בין

בעלות לבין זיקה נפשית תרבותית לארץ. בין היות "בעלים", לבין היות "אוהבים". כמו

ביחסים בינו לבינה.

עמך עמי – עמכם? - מה הקשר שלכם לחלקים הרבים והשוניים של עמנו? בארץ? בחו"ל? ומה

יחסכם לעם נוסף החולק עמכם את הארץ הזו?

ואלהיך אלהי – הבחירה היא בין לחיות "סתם" לבין חיים עם "משמעות", עם טעם ופשר -

ומה בוחרים אתם!?

עלו והצליחו!